

Arrest

nr. 153 575 van 29 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. HARDY en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn geboren in Warri, Delta state op 10 april 1986. U groeide op in Warri, maar volgde geen onderwijs, u leerde een beetje lezen en schrijven van vrienden. Uw ouders waren beide moslim. U had een relatie met een christelijk meisje, wat niet naar de zin van uw vader was, maar sinds zij in 2006 een kind van u kreeg, woonde ze bij u en uw ouders in. Uw vader accepteerde de situatie op voorwaarde dat uw vriendin zich ooit zou bekeren tot de islam. Sinds midden 2010 was u lid van het NDLF (Niger Delta Liberation Front), dat in januari 2010 werd opgericht door John Togo, een voormalig leider van MEND (Movement for the Emancipation of the Niger Delta). U nam deel aan twee acties van het NDLF. De eerste actie vond plaats midden oktober 2010, u ging met een groep militanten olieleidingen vernietigden in Kpesu (fonetisch), waterside. De tweede actie waaraan u deelnam vond plaats in mei 2011 en was gericht tegen oliebedrijf Shell. Op 10 juli 2011 werd u door het

leger (JTF: Joint Task Force) gearresteerd in het NDLF kamp Ogodogo, tegen Warri. U werd samen met vier anderen gearresteerd en meegenomen naar een politiebureau. De volgende dag werden jullie naar Okere gevangenis gebracht. Op 16 september 2011 kon u uit de gevangenis ontsnappen, samen met een andere militant die met u gearresteerd werd. U vluchtte naar Kano, waar u twee weken verbleef. Omdat u zag hoe christenen en mensen uit het zuiden van Nigeria in het noorden behandeld werden, besloot u dat u christen wilde worden. Op 1 oktober 2011 belde u uw moeder op en liet haar weten dat u gearresteerd was geweest en eveneens dat u wilde bekeren. Uw vader belde u nog geen tien minuten later op. Hij vroeg of het waar was dat u zich wilde bekeren en toen u bevestigde vervloekte hij u. Hij zei dat u gedood zou worden als iemand wist dat u zich bekeerde en als hij zelf de kans kreeg zou hij u ook doden. Vervolgens verbrak uw vader de verbinding. U reisde dezelfde dag naar Niger en vervolgens via Libië en Algerije naar Mali, waar u enkele maanden verbleef, tot er onrust uitbrak in Mali. U reisde in februari 2012 naar Togo, waar u verbleef in Lomé, de hoofdstad. U verkocht tweedehands kledingstukken op de markt gedurende meer dan twee jaar. Op 29 november 2014 zag u een vriend van uw vader op de markt waar u verkocht. Hij sprak u aan en zei dat hij hoorde over uw bekering en dat u gezocht werd door het JTF. Hij zei u dat hij zou terugkomen en u zag hem later terug op de markt, hij had vier mannen bij. U rende weg en hoorde de vriend van uw vader tegen de mannen zeggen u tegen te houden. Via de kerk die u frequenteerde kwam u in contact met Don (F.), met wie u vanuit Togo per vliegtuig naar België reisde op 20 januari 2015. Op 21 januari 2015 kwam u in België aan, u vroeg dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen van de Nigeriaanse autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van het NDLF van midden 2010 tot aan uw arrestatie in juli 2011 (zie gehoorverslag CGVS p. 19). Verder stelt u uw vader te vrezen, die u vervloekte nadat hij hoorde dat u zich wilde bekeren tot het christendom (zie CGVS p. 19).

Met betrekking tot uw beweerde lidmaatschap van het NDLF en de hieruit volgende arrestatie, kan het volgende worden opgemerkt.

Vooreerst legde u reeds bij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wisselende verklaringen af over de duur van uw lidmaatschap van het NDLF. Zo verklaarde u, gevraagd naar uw beroep, drie maand actief te zijn geweest als militant bij het NDLF, sinds juli 2011 (zie verklaring DVZ d.d. 23/01/2015, pt. 12). Gevraagd of u ooit lid was van een organisatie of vereniging, stelde u echter sinds 2010 militant te zijn bij het NDLF en lid geweest te zijn tot aan uw arrestatie in juli 2011 (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 23/1/2015, pt. 3.3). Gevraagd naar een verklaring voor deze tegenstrijdigheid door de ambtenaar van DVZ, herhaalde u slechts dat u in juli 2011 werd gearresteerd, maar al lid was sinds 2010 (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 23/1/2015, pt. 3.3), wat in geen geval overeenkomt met een lidmaatschap van drie maanden.

Ook voor het CGVS legt u incoherente verklaringen af met betrekking tot de acties die u met het NDLF ondernam tegen de oliesector. Gevraagd te vertellen over de eerste actie waar u aan deelnam, stelt u dat de eerste actie gericht was tegen Shell en dat jullie met een speedboot over het water naar de pijpleiding voeren, waar duikers onder water de leidingen zouden saboteren, terwijl anderen (zoals uzelf) op de uitkijk stonden (CGVS p. 14). Gevraagd wanneer die eerste actie plaatsvond, antwoordt u onduidelijke en geeft u uiteenlopende maanden en data op. Opnieuw gevraagd wanneer de eerste actie plaatsvond, stelt u dat het in mei 2011 was. Gevraagd of u nooit eerder aan een actie deelnam stelt u dat u deelnam aan de laatste. Opnieuw gevraagd of u daarvoor nooit deelnam, antwoordt u bevestigend. Wanneer wordt opgemerkt dat u net verklaarde dat de eerste actie waaraan u deelnam de actie tegen Shell was, en opnieuw gevraagd wordt wanneer de actie plaatsvond, stelt u dat ze in de maand mei in 2011 plaatsvond. U bevestigt vervolgens dat u eerder ook al deelnam, namelijk in 2010, maar dat deze actie niet tegen Shell gericht was, het was een actie over land, die niet op een specifiek bedrijf was gericht, maar op de leidingen. Deze actie vond plaats in oktober 2010, in Kpesu (fonetisch) (CGVS p. 14, 15). Gevraagd of Kpesu dan de eerste actie was waaraan u deelnam, antwoordt u bevestigend. U zou verder niet aan andere acties deelgenomen hebben. (CGVS p. 15.) Deze weinig coherente verklaringen maken dat uw beweerde deelname aan acties van het NDLF nog weinig overtuigend overkomen.

U verklaart militant te zijn geweest van het NDLF onder leiding van John Togo en in die hoedanigheid gearresteerd te zijn geweest op 10 juli 2011 (CGVS p. 12, 19). U sloot aan bij het NDLF om de wantoestanden in uw regio aan te klagen, u kreeg geen vaste vergoeding bij het NDLF (CGVS p. 13). Op 16 september 2011 kon u ontsnappen uit de gevangenis, nadat u ondervraagd en gefolterd werd door de militairen (CGVS p. 12, 16). Volgens uw verklaringen werd John Togo gedood toen u in de

gevangenis zat. Op 10 juli 2011, de dag van uw arrestatie, was hij nog niet gedood, maar in de gevangenis vernam u dat hij gedood werd. U weet niet op welke manier hij omkwam (CGVS p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in mei 2011 al geruchten verspreid werden dat John Togo gedood zou zijn. In juli 2011 bevestigde het NDLF dat John Togo gedood werd tijdens een gewapende confrontatie met het JTF en dat hij op 12 mei 2011 begraven werd (zie informatie administratief dossier). Hiervan maakt u echter in het geheel geen melding. Nochtans zou men verwachten dat u als lid van het NDLF van John Togo op de hoogte was van de geruchten over zijn dood, minstens dat u naderhand hoorde dat hij inderdaad al voor uw arrestatie gedood werd en op welke manier.

Verder valt op dat u gevraagd waar u in Nigeria gewoond heeft, stelt in Warri gewoond te hebben bij uw ouders, tot juli 2011 (CGVS p. 8, 9). Gevraagd waar u in juli 2011 naartoe ging, stelt u dat u naar Kano ging (CGVS p. 9), dit terwijl u later verklaarde dat u op 10 juli 2011 gearresteerd werd en pas op 16 september 2011 kon ontsnappen. Na uw ontsnapping zou u naar Kano gevlucht zijn. (CGVS p. 12.) Het is opvallend dat u aanvankelijk, gevraagd waar u overal verbleef in Nigeria, uw arrestatie in het geheel niet vermeldt.

Bovenstaande incoherenties tussen uw verklaringen en met de informatie waarover het CGVS beschikt, maken dat uw beweerd lidmaatschap van het NDLF en uw beweerde arrestatie naar aanleiding daarvan, in het geheel niet overtuigen.

Bijgevolg kunnen er eveneens vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaring naar Kano gevlucht te zijn voor de soldaten van het JTF (CGVS p. 19) en dus ook bij uw beweerde bekering tot het christendom naar aanleiding van wat u gedurende uw twee weken durende verblijf in Kano zag (CGVS p. 21, 22).

U stelt dat uw ouders praktiserende moslims zijn, maar dat u zelf niet praktiseerde (CGVS p. 6). U ging wel elke vrijdag naar de moskee, tenzij uw vader niet in de buurt was (CGVS p. 6). Weliswaar kan u de vijf pijlers van de islam noemen, u stelt geen feestdagen binnen de islam te kennen (CGVS p. 7). Gevraagd of u dan belangrijke dagen binnen die islam kent, die religieus gezien van belang zijn, stelt u dat er naar het einde van de ramadan een belangrijke nacht is waarin gebeden moet worden. Gevraagd of er verder nog iets gebeurt aan het einde van de ramadan, stelt u dat er eten klaargemaakt wordt en een lam geslacht wordt, maar dat deze praktijk geen specifieke naam heeft. Verder ken u geen belangrijke (feest)dagen in de islam (CGVS p. 7) Nochtans zijn Eid-al-Fitr (het suikerfeest) en Eid-al-Adha (het offerfeest) twee belangrijke dagen in de islam en bovendien officiële feestdagen in Nigeria (zie info administratief dossier). Eid-al-Fitr wordt gevierd aan het einde van de ramadan. Op deze dag wordt er inderdaad gegeten, maar het slachten van een lam, wat u noemt aan het einde van de ramadan, vindt traditioneel plaats op Eid-al-Adha en niet op Eid-al-Fitr (zie informatie in administratief dossier). **Zelfs van niet praktiserende moslim kan men nochtans verwachten dat hij de belangrijkste islamitische feestdagen bij naam kan noemen en correct kan toelichten, indien hij werkelijk opgroeide bij praktiserende ouders, en door zijn vader verplicht werd naar de moskee te gaan. Uit het bovenstaande kan slechts besloten worden dat u uw bekering tot christen niet aannemelijk maakt, omdat u niet kon overtuigen aanvankelijk moslim geweest te zijn.**

Er kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaring dat u uit Togo vertrok na een verblijf van bijna drie jaar, omdat u tijdens uw werk op de markt een familievriend ontmoette die naar dezelfde moskee ging als uw vader (CGVS p. 20, 21). Vooreerst heeft u de ontmoeting met uw vader zijn vriend in Togo op geen enkel moment vermeld tijdens uw gehoor voor DVZ, hoewel van een asielzoeker verwacht kan worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag zo volledig en gedetailleerd mogelijk aanbrengt en dit vanaf het begin van de procedure. Uw verklaring dat dit u niet gevraagd werd (CGVS p. 21) kan niet worden aangenomen, nu uit het dossier blijkt dat de ambtenaar van DVZ u verschillende vragen stelde en u aldus uitgebreid de kans gaf uw vrees volledig toe te lichten. Bovendien werd u, nadat u uw problemen had uiteengezet, gevraagd of u verder nog problemen had met (onder andere) medeburgers, waarop u 'neen' antwoordde (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 23/1/2015, pt. 3.9). Bovendien blijkt uit uw verklaringen over de landen waar u verbleef sinds uw vertrek uit Nigeria, voor u naar België kwam, dat u gevraagd werd waarom u Togo verliet, waarop u antwoordde dat er religieuze spanningen in Togo waren en u bang was problemen te krijgen omwille van uw bekering (zie verklaring DVZ d.d. 23/01/2015, pt. 33). U verklaarde op geen enkel moment effectief problemen ondervonden te hebben. Wanneer u tijdens uw gehoor voor het CGVS hierop gewezen wordt, herhaalt u slechts dat u niet gevraagd werd waarom u Togo verliet (CGVS p. 21). Bovendien blijkt dat u de naam van de persoon die u aanduidt als een familievriend niet kan noemen (CGVS p. 21). U stelt dat u hem slechts als 'Alhaji' kent (CGVS p. 21), maar 'Alhaji' is een titel die in Nigeria gebruikt wordt om moslims die een pelgrimstocht naar Mekka vervolledigd hebben aan te duiden, het is in geen geval een volledige naam. Hierop gewezen herhaalt u slechts dat u de familievriend die u in Togo gezien zou hebben slechts kent als 'Alhaji' en dat u geen andere naam van hem kent, daar iedereen hem zo noemde (CGVS p. 21). Nochtans zou men verwachten dat u van een

familievriend wel degelijk de naam kent, zeker aangezien verschillende moslims met de titel 'Alhaji' kunnen worden aangesproken

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen. Met betrekking tot uw reisweg dient opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de documenten waarmee u reisde. U stelt samen met een smokkelaar gereisd te zijn, met een rood document dat u niet mocht openen, waardoor u niet weet op welke naam u gereisd heeft of welke nationaliteit in het paspoort vermeld stond (CGVS p. 11). Echter, zelfs indien er voor uw reis een smokkelaar werd ingeschakeld is het niet aannemelijk dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat jullie ontmaskerd worden. Een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen is dan ook onvermijdbaar. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de smokkelaar u een aantal essentiële gegevens uit het paspoort zal bijbrengen, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum en visum, teneinde de vertrek en aankomstcontroles in de luchthaven vlot en onverdacht te passeren. Dat u kon reizen of het EU-Schengengebied kon binnenkomen met een vals paspoort zonder er ooit in gekeken te hebben, noch de naam of nationaliteit te kennen die er op stond, is dan ook niet aannemelijk. Deze verklaringen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U legt een verslag van een arts voor waarin enkele littekens die u draagt beschreven worden, net als uw verklaringen over hoe u de littekens opliep. Verder legt u foto's voor van deze littekens. In dit verband kan opgemerkt worden dat een arts weliswaar littekens kan vaststellen, maar dat hij voor de wijze waarop u deze littekens opliep eveneens aangewezen is op uw eigen verklaringen hierover, welke niet aannemelijk zijn gebleken.

Verder legt u lidkaarten van de kerk die u in Togo frequenteerde voor en een getuigenis dat u niet gedoopt werd omdat de persoon die het geplande doopsel zou uitvoeren niet aanwezig kon zijn. Met betrekking tot lidkaarten en getuigenissen kan vooreerst opgemerkt worden dat deze documenten geen officiële documenten zijn, en er dus geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien zeggen zij niets over uw beweerde islamitische achtergrond. Met betrekking tot de getuigenis kan opgemerkt worden dat u klaarblijkelijk niet weet wat er in de brief van uw pastoor die u zelf voorlegt staat, aangezien uw pastoor in de brief verklaart waarom uw geplande doop niet kon doorgaan, terwijl u zelf zegt de reden waarom u niet gedoopt werd niet gekregen te hebben, maar u vermoedt dat er eerst toestemming moest zijn (CGVS p.8). De vaststelling dat uw verklaringen en de getuigenis van uw pastoor niet overeenstemmen, doet verder afbreuk aan de bewijswaarde van het document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een "Appreciatiefout" en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 en 13 van het EVRM, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Inzake de tegenstrijdigheid in zijn gezegden over zijn lidmaatschap van het NDLF, voert verzoeker aan dat het gehoor bij de DVZ heel snel verliep, de dossierbehandelaar hem geen details liet geven en het gehoor zelfs zo snel verliep dat er een fout sloop in de bijlage 26. In deze omstandigheden kan de korte vermelding dat hij drie maanden actief was bij het NDLF in het kader van de vraag naar zijn beroep, die niet kadert in de overige verklaringen van verzoeker die dag en later op het CGVS, de geloofwaardigheid van het relaas niet in het gedrang brengen. Verzoeker gaf meermaals met zekerheid aan lid te zijn geworden in 2010 en deel te hebben genomen aan een actie in oktober 2010. Verzoeker citeert zijn gezegden bij de DVZ wanneer hij met de tegenstrijdigheid werd geconfronteerd en stelt dat er sprake moet zijn geweest van een misverstand bij de vraag naar zijn beroep, "te wijten aan de haast van

het gehoor of aan een probleem in de vertaling", gezien deze verklaring niet overeenstemt met zijn overige gezegden. Gezien verzoekers overige verklaringen aantonen dat hij zich in 2010 aansloot bij het NDLF *"en de beweerde tegenstrijdige verklaring nergens te vinden is in het administratief dossier"*, oordeelt de bestreden beslissing onterecht dat verzoeker wisselende verklaringen aflegde.

Volgens verzoeker is het duidelijk dat hij deelnam aan een eerste actie in Kpesu in oktober 2010. Deze actie was niet tegen Shell gericht. In mei 2011 nam hij opnieuw deel aan een actie, specifiek tegen Shell. Hij vertelde dit inderdaad niet chronologisch en gestructureerd. Hij herinnerde zich eerst de actie tegen Shell om later terug te komen op zijn eerdere actie. Dat hij niet onmiddellijk in staat was om een perfect chronologisch en gestructureerd relaas te geven van feiten die bijna vijf jaar geleden plaatsvonden kan er niet toe leiden dat zijn relaas ongeloofwaardig wordt bevonden.

Aangaande de dood van John Togo, betoogt verzoeker dat slechts een deel van de informatiebronnen aangeeft wat het CGVS stelt. Verzoeker voegt bijkomende informatie bij het verzoekschrift. De informatie is niet eenduidig en de betrouwbaarheid van de verklaringen van de woordvoerder van het NDLF over de dood van John Togo moeten in vraag worden gesteld. Daarenboven zijn er bronnen die de geruchten over de dood van John Togo bestempelen als een poging om aan het gerecht te ontsnappen. Verzoekers verklaring dat John Togo werd gedood tijdens zijn detentie maakt in deze omstandigheden zijn relaas niet ongeloofwaardig.

Verzoeker wijst er voorts op dat hij veel details heeft gegeven over het NDLF en John Togo. Deze worden niet tegengesproken door het CGVS. Enkel iemand die werkelijk lid is geweest van het NDLF kan dermate diepgaande antwoorden geven. Verzoekers bij het CGVS gegeven motivatie om lid te worden van het NDLF was bovendien zeer overtuigend.

Verzoeker voert aan dat het een vreemde redenering is om te verwachten dat hij de twee maanden van zijn arrestatie zou beschrijven als verblijfplaats. De vaststellingen betreffende zijn adres kunnen dan ook niet volstaan om zijn gedetailleerde en eensluidende verklaringen over zijn arrestatie te weerleggen.

Verzoeker concludeert dat zijn relaas en lidmaatschap van het NDLF dus wel geloofwaardig zijn. Het wordt niet tegengesproken door het CGVS dat een deelname aan acties van het NDLF een gegronde vrees voor vervolging teweegbrengen in hoofde van verzoeker.

Verzoeker heeft altijd verklaard dat hij geen praktiserend moslim was en nooit veel aandacht besteedde aan de Islam. Als gevolg daarvan is zijn theoretische kennis over de Islam inderdaad beperkt. Hij kon wel de vijf pijlers opsommen. Behalve deze pijlers en de feestdagen werden geen vragen gesteld.

Verzoeker weet niet wat er in de door hem neergelegde brief van de pastoor staat omdat hij geen Frans kent. De brief werd hem kort vertaald, niet in detail. Hij maakte zijn eigen hypothese die niet ver van de werkelijkheid was. De brief maakt inderdaad geen vermelding van zijn moslim achtergrond maar vormt wel een bewijs voor het feit dat hij nog niet gedoopt was. Als hij als christen was opgevoed was hij waarschijnlijk reeds gedoopt geweest. Het is perfect geloofwaardig dat verzoeker opgroeide in een moslimfamilie en zich bekeerde naar het Christendom. De bestreden beslissing baseert zich op zijn gebrek aan kennis van de feestdagen zonder rekening te houden met zijn verklaringen over de reden van zijn bekering, zijn angst die hieruit voortvloeide en de problemen met zijn familie.

Dat verzoeker de reden van zijn vlucht uit Togo niet vermeldde bij de DVZ, wijt hij andermaal aan het overhaaste verloop van het gehoor aldaar. Dit element vertellen zonder in detail te gaan was bovendien onmogelijk geweest. Hij vermeldde wel dat hij schrik had om problemen te krijgen omwille van zijn bekering, hetgeen gelinkt is aan de ontmoeting met de vriend van zijn vader. Dat verzoeker de naam van deze vriend had moeten kennen, vormt een subjectieve beoordeling die niet op objectieve elementen is gestoeld. De man werd altijd Alhaji genoemd en het was ongeleefd geweest om diens achternaam te vragen.

Volgens verzoeker vormt het medisch attest een begin van bewijs dat zijn relaas staat. Hij citeert uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verder zijn getuigenissen volgens hem wel een belangrijk element die, samen met zijn coherente en gedetailleerde verklaringen, de geloofwaardigheid van het relaas kunnen staven. Verzoeker wijst erop dat UNHCR in een memorandum aanklaagt dat het CGVS weinig bewijswaarde toekent aan door asielzoekers voorgelegde documenten.

Verzoeker herhaalt te hebben deelgenomen aan acties van het NDLF en zich te hebben bekeerd. Hij citeert uit algemene informatie omtrent christenvervolging in Nigeria en de situatie voor activisten in Delta State. Hieruit blijkt dat hij in Nigeria een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Verzoeker citeert artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Zijn verklaringen, gecombineerd met het medische attest, bewijzen dat hij in het verleden reeds werd vervolgd. Dit moet een duidelijke aanwijzing zijn dat zijn vrees reëel is. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad van State en betoogt dat zijn relaas, in toepassing van artikel 48/7, geloofwaardig moet worden geacht.

Verzoeker stelt dat hij zou moeten terugkeren naar het noorden van het land. Door verweerder wordt niet tegengesproken dat hij zich daar bevond toen hij moest vluchten. De bestreden beslissing maakt geen analyse van de veiligheidssituatie in Nigeria. Het noorden van het land wordt nochtans geteisterd door willekeurig geweld. Verzoeker haalt in dit kader algemene informatie aan.

Uit het voorgaande blijkt, aldus verzoeker, dat het CGVS een gebrekkige analyse heeft gedaan van zijn dossier, dat de bestreden beslissing op het vlak van de hierin opgenomen kernpunten verschillende gebreken vertoont en dat minstens moet worden overgegaan tot "*de annulatie van de bestreden beslissing*" zodat het CGVS een nieuwe, diepgaande analyse kan voeren, rekening houdend met alle elementen in het dossier.

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie inzake het NDLF, John Togo en de situatie – onder meer deze voor christenen en activisten – in Nigeria bij het verzoekschrift (bijlagen 3-10).

2.1.3. Per aangetekende zending van 3 september 2015 bezorgt verzoeker volgende stukken aan de Raad: gelegaliseerd geboortecertificaat, affidavit inzake verzoekers geboorte, geboortecertificaat van zijn zoon, kopie van DHL-zending, foto's van verzoeker (alleen, met zijn vrouw, met vrouw en twee vrienden) en foto's van zijn zoon.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker brengt evenmin concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan verder geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij geen recht zou hebben gehad op een eerlijke administratieve procedure.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.6. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter adstructie van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Dit klemt nog des te meer daar hij aangaande zijn reisweg manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Met betrekking tot uw reisweg dient opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de documenten waarmee u reisde. U stelt samen met een smokkelaar gereisd te zijn, met een rood document dat u niet mocht openen, waardoor u niet weet op welke naam u gereisd heeft of welke nationaliteit in het paspoort vermeld stond (CGVS p. 11). Echter, zelfs indien er voor uw reis een smokkelaar werd ingeschakeld is het niet aannemelijk dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat jullie ontmaskerd worden. Een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen is dan ook onvermijdbaar. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de smokkelaar u een aantal essentiële gegevens uit het paspoort zal bijbrengen, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum en visum, teneinde de vertrek en aankomstcontroles in de luchthaven vlot en onverdacht te passeren. Dat u kon reizen of het EU-Schengengebied kon binnenkomen met een vals paspoort zonder er ooit in gekeken te hebben, noch de naam of nationaliteit te kennen die er op stond, is dan ook niet aannemelijk.”

Verzoeker laat de voormelde motieven volledig ongemoeid. Daarenboven bleek hij niet in staat om de nationaliteit te verstrekken van de smokkelaar die met hem zou zijn meegereisd, wist hij niet met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd en kon hij bij de DVZ evenmin met zekerheid aangeven of hij al dan niet een tussenlanding maakte (administratief dossier, stuk 15, verklaring, nr.32).

Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag op een lidmaatschap van en activiteiten voor het NDLF. Ingevolge hiervan zou hij zijn gearresteerd en zijn uitgeweken naar het noorden van Nigeria. Aldaar zou hij het idee hebben opgevat om zich te bekeren tot het Christendom. Ook ingevolge deze bekering stelt hij vervolging te vrezen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker legde omtrent zijn beweerde lidmaatschap van het NDLF echter tegenstrijdige en vage verklaringen af. Bij de DVZ verklaarde hij aanvankelijk, gevraagd naar zijn beroep, in niet mis te verstane bewoordingen: *“Ik was een militant in Warri, in Yankoromo area. Ik begon te werken als een militant in juli 2011 bij NDLF. Dus enkel drie maanden heb ik als militant gewerkt”* (administratief dossier, stuk 15, verklaring, nr.12). Bij het invullen van de vragenlijst verklaarde hij even later echter dat hij zich reeds in 2010 aansloot bij het NDLF. Wanneer hij zich precies zou hebben aangesloten kon hij echter niet aangeven. Hij bleek zelfs niet in staat aan te geven of dit in het begin of het einde van 2010 was. Hij gaf wel aan dat hij lid was van het NDLF tot hij werd gearresteerd in juli 2011. Verzoeker werd reeds bij de DVZ geconfronteerd met voormelde strijdigheden in zijn verklaringen en er werd hem de kans geboden hiervoor een verklaring te bieden. Verzoeker kwam in dit kader echter niet verder dan te stellen: *“In juli 2011 werd ik opgepakt door hen, maar ik werkte voor hen als sinds 2010”* (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst, nr.3.3.). Bij het CGVS gaf verzoeker opnieuw aan dat hij lid werd van het NDLF in 2010. Hij bleek echter andermaal niet in staat te preciseren wanneer hij lid werd en gaf aan de maand te zijn vergeten. Hoewel hij hiertoe bij de DVZ eerder niet in staat bleek, stelde hij wel dat het *“Bijna het midden van het jaar”* was (administratief dossier, stuk 5, p.12-13). Waar verzoeker het voorgaande tracht toe te schrijven aan het snelle en overhaaste verloop van het gehoor bij de DVZ, poneert dat de dossierbehandelaar aldaar hem geen details liet geven, op louter hypothetische wijze beweert dat er bij de DVZ een misverstand moet zijn gerezen *“te wijten aan de haast van het gehoor of aan een probleem in de vertaling”* en zelfs beweert dat zijn tegenstrijdige verklaringen niet in het dossier kunnen worden teruggevonden, dient te worden opgemerkt dat dit betoog gelet op het voorgaande niet de minste steun vindt in het administratief dossier en bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Dat het

gehoor bij de DVZ overhaast zou zijn verlopen en hij geen details mocht verschaffen kan immers op generlei wijze uit de verklaring van de DVZ en de vragenlijst van het CGVS worden afgeleid. Integendeel werd bij de DVZ aan verzoeker uitdrukkelijk de kans geboden om een verklaring te bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn gezegden. Deze gezegden, zoals hoger aangehaald, zijn daarenboven duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zodat hoegenaamd niet kan worden aangenomen dat zich een misverstand of een probleem in de vertaling zou hebben voorgedaan. Verzoeker gaf bovendien aan de ambtenaar-tolk die hem bij de DVZ bijstond bij het afleggen van zijn verklaringen en het invullen van de vragenlijst goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Tevens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich er in de loop van het gehoor problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, stuk 15, verklaring betreffende procedure). Verzoeker maakte van zulke problemen echter nergens melding. Hij ondertekende integendeel zowel de verklaring als de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Engels. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen gezegden juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Verzoeker maakte van het beweemde overhaaste karakter van het gehoor bij de DVZ en de vermeende vertaalproblemen bij het CGVS bovendien niet de minste melding doch verklaarde uitdrukkelijk dat het interview bij de DVZ goed en zonder problemen is verlopen (administratief dossier, stuk 5, p.3).

Verzoeker legde ook omtrent zijn activiteiten voor het NDLF tegenstrijdige verklaringen af. Wanneer hem bij het CGVS werd gevraagd: *“Vertel eens over de eerste actie waar u aan deelnam?”*, antwoordde verzoeker aanvankelijk: *“De eerste was tegen Shell. Het vernietigen van de pijplijn, die naar het water leidde, kapot gaan maken”*. Hij preciseerde even verder dat zij tijdens deze eerste actie door het leger niet werden gevonden. Gevraagd wanneer die eerste actie was, verklaarde verzoeker vervolgens: *“Dat was in juni, juli 2010, juli 2011 in mei”*. Daarna werd hem gevraagd: *“De eerste actie was wanneer? Nu heb ik verschillende data”*, antwoordde verzoeker: *“In mei 2011”*. Gevraagd of hij daarvoor ooit aan een actie deelnam, antwoordde verzoeker eerst ontwijkend dat hij deelnam aan de laatste om vervolgens zijn voormelde, nochtans duidelijke verklaringen te wijzigen en te beweren dat hij reeds eerder deelnam aan een actie. Hij gaf nu aan dat hij reeds in oktober 2010 zou hebben deelgenomen aan een actie. Bovendien zou deze actie dateren van voor de situatie met Shell en niet tegen Shell gericht zijn geweest (*ibid.*, p.14-15). Verzoeker voert ter verklaring van deze tegenstrijdigheden geen dienstige argumenten aan. Het louter herhalen van één versie van de feiten en het naar voor schuiven van deze versie als zijnde de juiste, kan de voormelde tegenstrijdigheden immers niet opheffen. Ook het tijdsverloop sedert de voorgehouden feiten kan de gedane vaststellingen niet verklaren. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van dit asielrelaas en die hij persoonlijk heeft meegemaakt. Aangezien de door verzoeker aangehaalde acties een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en de kern van zijn relaas raken, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Dat hij hiertoe niet in staat bleek, maakt, in samenhang met de reeds hoger vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen omtrent zijn lidmaatschap van het NDLF, dat aan zijn beweemde lidmaatschap van en activiteiten voor deze organisatie niet het minste geloof kan worden gehecht.

Aangezien aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van en activiteiten voor het NDLF geen geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voorgesproten. Derhalve maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij zou zijn gearresteerd, ontsnapt en uitgeweken naar het noorden van Nigeria. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn beweemde bekering tot het Christendom. Deze bekering zou immers zijn ingegeven door hetgeen verzoeker gedurende zijn twee weken durende verblijf in Kano zou hebben gezien (*ibid.*, p.21-22).

De geloofwaardigheid van verzoekers beweemde bekering wordt nog verder ondergraven doordat hij een gebrek aan kennis vertoont aangaande zijn verklaarde initiële religie. In dit kader dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen dienstige argumenten aanvoert ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt:

“U stelt dat uw ouders praktiserende moslims zijn, maar dat u zelf niet praktiseerde (CGVS p. 6). U ging wel elke vrijdag naar de moskee, tenzij uw vader niet in de buurt was (CGVS p. 6). Weliswaar kan u de vijf pijlers van de islam noemen, u stelt geen feestdagen binnen de islam te kennen (CGVS p. 7). Gevraagd of u dan belangrijke dagen binnen die islam kent, die religieus gezien van belang zijn, stelt u dat er naar het einde van de ramadan een belangrijke nacht is waarin gebeden moet worden. Gevraagd of er verder nog iets gebeurt aan het einde van de ramadan, stelt u dat er eten klaargemaakt wordt en

een lam geslacht wordt, maar dat deze praktijk geen specifieke naam heeft. Verder ken u geen belangrijke (feest)dagen in de islam (CGVS p. 7) Nochtans zijn Eid-al-Fitr (het suikerfeest) en Eid-al-Adha (het offerfeest) twee belangrijke dagen in de islam en bovendien officiële feestdagen in Nigeria (zie info administratief dossier). Eid-al-Fitr wordt gevierd aan het einde van de ramadan. Op deze dag wordt er inderdaad gegeten, maar het slachten van een lam, wat u noemt aan het einde van de ramadan, vindt traditioneel plaats op Eid-al-Adha en niet op Eid-al-Fitr (zie informatie in administratief dossier). **Zelfs van niet praktiserende moslim kan men nochtans verwachten dat hij de belangrijkste islamitische feestdagen bij naam kan noemen en correct kan toelichten, indien hij werkelijk opgroeide bij praktiserende ouders, en door zijn vader verplicht werd naar de moskee te gaan. Uit het bovenstaande kan slechts besloten worden dat u uw bekering tot christen niet aannemelijk maakt, omdat u niet kon overtuigen aanvankelijk moslim geweest te zijn.**

Verzoeker beperkt zich immers tot een loutere herhaling van enkele van zijn voormelde verklaringen. Deze herhaling is niet dienstig om de voormelde vaststellingen te ontkrachten. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een tot christen bekeerde moslim, afkomstig uit een praktiserend moslimgezin, zou zijn. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de bewering dat hij daardoor problemen zou dreigen te riskeren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. Kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen kunnen herstellen (administratief dossier, map 'documenten').

Uit het medisch attest en de foto's blijkt slechts dat verzoeker een aantal letsels opliep doch kan niet worden afgeleid waar, wanneer of in welke omstandigheden hij deze opliep. Weliswaar wordt in het attest gesteld waaraan verzoeker deze letsels toeschrijft doch nergens wordt daarbij ingegaan op een mogelijk oorzakelijk verband tussen deze letsels en de omstandigheden zoals geschetst door verzoeker of op de mogelijke waarachtigheid van verzoekers verklaringen. Een medisch attest vormt hoe dan ook geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Aan de documenten van de kerk in Lomé kan geen bewijswaarde worden gehecht. Zulke getuigschriften en lidkaarten kunnen weliswaar een bijkomend bewijs zijn van de aangehaalde feiten doch dergelijke getuigschriften en lidkaarten kunnen op zich niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde. De getuigenis vertoont daarenboven een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter nu deze werd uitgereikt op 16 maart 2015 en is gericht aan wie het aanbelangt. Het voorgaande klemmt nog des te meer nu verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, zelf niet eens op de hoogte bleek van de precieze inhoud van voormelde getuigenis. Dat hij geen Frans kent kan ter verklaring hiervan niet volstaan. Redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker interesse zou vertonen, zich zou informeren en op de hoogte zou zijn van de stukken die hij neerlegde ter staving van zijn asielaanvraag. Dat hij zich in België, waar het Frans één van de landstalen is, niet terdege zou hebben kunnen informeren omtrent de inhoud van de getuigenis kan niet worden aangenomen. Het voorgaande werpt tevens een smet op de overige kerkelijke documenten nu deze blijkens de handtekeningen op deze stukken afkomstig zijn van dezelfde persoon als deze die de getuigenis opstelde. Hoe dan ook bevatten voormelde documenten geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde, concrete vaststellingen ten aanzien van verzoeker en diens relaas.

Inzake de per aangetekende zending van 3 september 2015 toegestuurde documenten kan worden vastgesteld dat het gelegaliseerd geboortecertificaat en de affidavit inzake verzoekers geboorte een aanwijzing zijn voor zijn identiteit. Omtrent de affidavit, het stuk uitgaande van de "High Court of Justice Delta State of Nigeria", dient daarenboven te worden opgemerkt dat achter de naam van verzoekers moeder, het woord "Muslim" staat maar dit werd getypt bovenop een product dat schrijffouten corrigeert. Te dezen is het bijzonder treffend dat, na een beetje wegschrappen van het correctieproduct en het document tegen een lichtbron te houden, het woord "Christian" tevoorschijn komt. Deze vaststelling

ondermijnt verder verzoekers verklaring dat zijn ouders moslim zijn; de correctie werd duidelijk aangepast teneinde verzoekers relaas te dienen. Verzoeker, ter terechtzitting geconfronteerd met deze vaststelling en dienaangaande ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, kon hiervoor geen dienstige verklaring geven. De geboorteakte en foto's van zijn zoon zijn een aanwijzing dat verzoeker een zoon heeft maar draagt niet bij tot het asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de kopie van DHL-zending en de foto's van verzoeker (alleen, met zijn vrouw, met vrouw en twee vrienden) omdat hier evenmin enig concreet verband met zijn relaas wordt aangetoond.

De verwijzing naar informatie omtrent de vervolging van christenen in Nigeria is *in casu* niet dienstig. Uit de informatie die verzoeker in dit kader aanhaalt blijkt immers dat de vervolging van christenen door Boko Haram zich voornamelijk voordoet in het noorden van het land en kan geenszins worden afgeleid dat Boko Haram christenen in het gehele land, en dus ook in het zuiden waarvan verzoeker afkomstig is, op systematische wijze zou vervolgen. Uit de COI Focus "*NIGERIA, Veiligheidssituatie*" van 24 maart 2015 die verweerder bij de nota voegt blijkt bovendien het tegendeel. Uit deze informatie blijkt immers duidelijk dat Boko Haram hoofdzakelijk actief is in het noordoosten van Nigeria en dat er in het overwegend christelijke zuiden van Nigeria geen sprake is van een gerichte en systematische vervolging ten aanzien van christenen. Ook verzoeker gaf overigens uitdrukkelijk aan dat de christenen in zijn regio van herkomst de meerderheid uitmaken, dat er niet veel moslims zijn en dat de christenen en de moslims er leven in harmonie (administratief dossier, stuk 5, p.6, 21-22).

De overige algemene informatie die verzoeker aanhaalt in het verzoekschrift kan evenmin volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus "*NIGERIA, Veiligheidssituatie*" van 24 maart 2015 die verweerder bij de nota voegt blijkt voorts dat de situatie in verzoekers regio van herkomst in het zuiden van Nigeria niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De door verzoeker neergelegde informatie bevat geen gegevens die aan deze conclusie afbreuk kunnen doen. Verzoeker verwijst weliswaar naar de veiligheidssituatie in het noorden van Nigeria en poneert dat hij zich bij een terugkeer naar Nigeria aldaar zou dienen te vestigen, doch dit betoog kan niet worden aangenomen. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan immers niet worden aangenomen dat hij zich bij een terugkeer in het noorden van het land zou moeten vestigen en is zijn verwijzing naar de situatie aldaar niet dienstig.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan of reeds werd bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Derhalve kan hij zich niet beroepen op artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS